

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 עשרה ובכך לסמוך גאולה לתפילה **שָׁזְהוּ עֲנִין יוֹסֵף וַיהוּדָה** 20
 2 כמבואר בוהר ובחסידות שיוסף הוא בחינת גאולה, ויהודה הוא בחינת
 3 תפילה ואם כן כאשר היה "ויגש אליו יהודה" הייתה זו סמיכת והתקרבות
 4 גאולה ותפילה, **שָׁיִשְׁנוּ עֲנִין הַתְּפִלָּה, תְּפִלַּת הַעֲמִידָה** תפילה
 5 שמונה-עשרה, **שֶׁתְּפִלָּה זֶה הִיא**
 6 **בְּתַכְלִית הַבְּטוּלָה** 21 ובה האדם
 7 חייב לעמוד ללא תנועה וגם מבחינה
 8 רוחנית, בתפילת שמונה עשרה האדם
 9 מגיע לתכלית הביטול לקדוש-ברוך-
 10 הוא (ומבואר שהיא כנגד עולם
 11 האצילות), **שָׁזְהוּ הַבִּיטוּל הוּא**
 12 **עֲנִינוּ שֶׁל יְהוּדָה** 20, **כְּמוֹ**
 13 **שֶׁכְּתוּב בּוֹ** 22 ששמו "יהודה" ניתן
 14 לו על ידי אימו לאה שאמרה **הַפֶּעַם**
 15 **אוּדָה אֶת ה' גו' וַתַּעֲמֵד**
 16 **מִלְּדָת, שְׁעַל-יְדֵי הַהוּדָא**
 17 **(אוּדָה)** כאשר אדם לא פועל על פי
 18 שכלו והבנתו האישיים אלא מבטל את
 19 דעתו בפני דעתו ורצונו של הקדוש-
 20 ברוך-הוא **בְּאִים לַעֲמִידָה וּבִטּוּל**
 21 **(וַתַּעֲמֵד)**, **וְלִפְנֵי-זֶה** כהקדמה
 22 לתפילה **יִשְׁנוּ עֲנִין הַגְּאֻלָּה,**
 23 **שָׁזָה שִׁיף לְיוֹסֵף** 20 **וְהוֹסֵפָה,**
 24 **שֶׁהָרִי גְּאֻלָּה הִיא עֲנִין שֶׁל**
 25 **הוֹסֵפָה** וחידוש לעומת המצב
 26 הקודם שהיה מצב של גלות והגבלה,
 27 **וּבִפְרָט כְּאֲשֶׁר הַגְּאֻלָּה הִיא**
 28 **בְּאִפְן דְּפָדָה בְּשָׁלוֹם נִפְשֵׁי**
 29 **מִקָּרֵב לִי** 23 כמבואר במאמרי
 30 חסידות רבים על פסוק זה, יש פרייה
 31 (גאולה) באמצעות קרב ומלחמה בה
 32 הצד הנמצא גובר על הצד שכנגד
 33 ופורה עצמו ממנו ויש פרייה בשלום,
 34 שאין מציאות של קרב אלא
 35 הגאולה והפרייה היא בשלום
 36 והצד שכנגד משלים בשלום ומרצון,
 37 וזהו ענין סמיכת גאולה
 38 לתפילה, דהינו יחוד וחבור
 39 יְהוּדָה וְיוֹסֵף, שְׁבִי הַעֲנִינִים
 40 דְּתַלְמוּד וּמַעֲשָׂה, גְּאֻלָּה
 41 וַתְּפִלָּה, הֵם סְמוּכִים זֶה לָזֶה

כך שאינם רק קרובים זה לזה אלא למרות השוני וההבדלים ביניהם, מתחברים
 זה עם זה ו**מִתְאַחֲדִים יַחַד**. וזהו ענין היחוד בין יהודה ליוסף
 והחיבור בין מלכות יהודה ומלכות אפרים **שִׁיְהִיָּה לְעֵתִיד**, שיהפכו להיות
 ממלכה אחת תחת מלכות יהודה וְדוּד עֲבָדֵי הַיְהוּדָה שהוא משבט יהודה נְשִׂיא
 לָהֶם לְעוֹלָם.
אֲמַנְם עֲדִין צָרִיף לְהַבִּין
בְּכִלְלוֹת תַּכְן הַסְּפוּר דְּהַגְּשַׁת
יְהוּדָה לְיוֹסֵף, שְׁמִסְפָּר בְּכְתוּב
כָּל דְּבָרֵי יְהוּדָה לְיוֹסֵף,
שְׁאָמַר לוֹ 1 יהודה ליוסף **יְדַבֵּר נָא**
עֲבָדְךָ דְּבַר בְּאֲזִי אֲדוֹנִי,
וּפְרַשׁ רַשׁ"י קְנָסוּ דְּבָרֵי
בְּאֲזִנְךָ, וְאַחֲרֶיךָ סִפֵּר אֶת כָּל
פְּרָטֵי הַמְּאֲרָעוֹת שְׁאָרְעוּ
אוֹתָם עַד אַז. וְלִכְאוּרָה מְדוּעַ
הָאָרִיף הַכְּתוּב בְּכָל פְּרָטֵי
הַדְּבָרִים וּפִירוֹט גַּם כִּיצַד נִיגַשׁ יְהוּדָה
 ליוסף וכיצד בדיוק דיבר אליו וגם את
 כל מה שאמר לו? **וְעוֹד צָרִיף**
לְהַבִּין, דְּלֵאחֲרֵי דְּבָרֵי יְהוּדָה
כְּתִיב 24 **וְלֹא יָכוֹל יוֹסֵף**
לְהִתְאַפֵּק וְגו' ובהמשך התוודע
 יוסף לאחיו, **וּמִשְׁמַע שְׁזָה הָיָה**
תּוֹצְאָה מִדְּבָרֵי יְהוּדָה,
וְלִכְאוּרָה הָרִי רַב הַדְּרָבִים מֵה
שְׁסִפֵּר יְהוּדָה לְיוֹסֵף כַּעַת, לֵאחֲרֵי
שֶׁנִּיגַשׁ אֵלָיו יַדַּע יוֹסֵף מִקְדָּם,
שֶׁהָרִי בְּרַב דְּבָרָיו חִזַּר עַל מֵה
שְׁאָרְעוּ מִקְדָּם, וְאִם בֵּן אֵיף
גְּרָם זֶה חֲחוּרָה עַל הַדְּרָבִים כַּעַת
שְׁנוּי גְּדוּל כָּל כֶּף בְּיוֹסֵף שְׁלֹא
הָיָה יָכוֹל לְהִתְאַפֵּק וְכוּ' וְעַד
כִּדִּי כֶּךָ שֶׁבִּגְלוֹל זֶה הַתּוֹדַע יוֹסֵף לֵאחֲרָיו?
אֵיף הַעֲנִין הוּא, כְּמִבְּאָר
בְּאֲרָכָה ב'תורת חיים' לאדמו"ר
הַאֲמַצְעִי פְּרָשְׁתָּנוּ 25, **דְּהַחֲדוּשׁ**
בְּדְבָרֵי יְהוּדָה הָיָה שְׁעַל-יְדֵי

20 זהו פרשתנו רה, ב. ד"ה ענין הגשת יהודה ליוסף תרכ"ט. ד"ה ויגש תרס"ו. תרס"ח (בהמשך תרס"ו). ועוד. 21 ראה שבת י, א. תושו"ע (ואדה"ז) או"ח ס"ס צה. ברכות לג, רע"א. וראה אוה"ת יתרו ע' ב'תרפט. בהעלותך ע' שס. סה"מ תרנ"ד ע' קסב ואילך. תרס"ו ס"ע תקצ. סה"מ קונטרסים ח"א קסז, א. ובכ"מ. 22 ויצא כט, לה. 23 זהו פרשתנו רה, ב. ד"ה ענין הגשת יהודה ליוסף תרכ"ט. ד"ה ויגש תרס"ו, תרס"ח (בהמשך תרס"ו). ועוד. 24 פרשתנו מה, א. 25 פ"י (צג,